

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Καλλιθέα, 26-04-2022

Αριθμός απόφασης: 1407

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ Α5

Ταχ. Δ/ση: Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας: 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο: 2131604538

Email: ded.ath@aade.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α. του άρθρου 63 του Ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

β. του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23-10-2020 Απόφασης του Διοικητή της ΑΑΔΕ (ΦΕΚ 4738/τ. Β' /26-10-2020) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ)».

γ. της ΠΟΛ. 1064/12-04-2017 Απόφασης του Διοικητή της ΑΑΔΕ (ΦΕΚ 1440/τ. Β' /27-04-2017).

2. Την ΠΟΛ. 1069/04-03-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Τη με αριθμό Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30-08-2016 (ΦΕΚ 2759/τ. Β' /01-09-2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών με θέμα «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Τη με ημερομηνία κατάθεσης 23-12-2021 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του του, Α.Φ.Μ., κατοίκου οδός αρ., Τ.Κ., κατά της τεκμαιρόμενης αρνητικής απάντησης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ηλιούπολης επί της με αριθμό πρωτοκόλλου/2021 αίτησης - ένστασής του (μετά της συνημμένης σε αυτήν ανακλητικής του δήλωσης) περί μερικής ανάκλησης της από 09-07-2020 και με αριθμό/2020 αρχικής δήλωσης φορολογίας εισοδήματός του φορολογικού έτους 2019, διενέργειας νέας εκκαθάρισης και έντοκης επιστροφής των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών φόρου εισοδήματος και ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης του άρθρου 43Α του Ν.4172/2013 για το εν λόγω φορολογικό έτος και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Τις απόψεις της Δ.Ο.Υ. Ηλιούπολης.

6. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Επανεξέτασης Α5, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 23-12-2021 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του του, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά τη μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την πάροδο απράκτου τριμήνου από την υποβολή στη Δ.Ο.Υ. Ηλιούπολης της με αριθμό πρωτοκόλλου/2021 αίτησης - ένστασης του προσφεύγοντος (μετά της συνημμένης σε αυτήν ανακλητικής του δήλωσης) περί μερικής ανάκλησης της από 09-07-2020 και με αριθμό/2020 αρχικής δήλωσης φορολογίας εισοδήματός του φορολογικού έτους 2019, διενέργειας νέας εκκαθάρισης και έντοκης επιστροφής των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών φόρου εισοδήματος και ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης του άρθρου 43Α του Ν.4172/2013 για το εν λόγω φορολογικό έτος απορρίφθηκαν σιωπηρά τα ανωτέρω αιτήματά του.

Ειδικότερα, η ως άνω με αριθμό πρωτοκόλλου/2021 αίτηση - ένσταση του προσφεύγοντος αφορά στη μείωση του δηλωθέντος φορολογητέου εισοδήματός του για το φορολογικό έτος 2019 κατά το ποσό των εξόδων κίνησης και παράστασης, ύψους 23.520,00€, το οποίο του χορηγήθηκε ως και, πιο συγκεκριμένα, ως Compliance Officer (σε επίπεδο Υποδιευθυντή), ως μη υποκείμενο σε φόρο εισοδήματος και ειδική εισφορά αλληλεγγύης.

Ο προσφεύγων, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά:

- την αποδοχή της κρινόμενης ενδικοφανούς προσφυγής του,
- την ακύρωση της προσβαλλόμενης τεκμαιρόμενης αρνητικής απάντησης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ηλιούπολης επί της με αριθμό πρωτοκόλλου/2021 αίτησης - ένστασής του (μετά της συνημμένης σε αυτήν ανακλητικής του δήλωσης) περί μερικής ανάκλησης της από 09-07-2020 και με αριθμό/2020 αρχικής δήλωσης φορολογίας εισοδήματός του φορολογικού έτους 2019, διενέργειας νέας εκκαθάρισης και έντοκης επιστροφής των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών φόρου εισοδήματος και ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης του άρθρου 43Α του Ν. 4172/2013 για το εν λόγω φορολογικό έτος,
- την αποδοχή της ως άνω με αριθμό πρωτοκόλλου/2021 αίτησης - ένστασής του και της συνημμένης σε αυτήν ανακλητικής δήλωσης φορολογίας εισοδήματός του φορολογικού έτους 2019,
- τη μερική ανάκληση της από 09-07-2020 και με αριθμό/2020 αρχικής δήλωσης φορολογίας εισοδήματός του φορολογικού έτους 2019, ήτοι κατά το μέρος που συμπεριελήφθησαν στο φορολογητέο εισόδημά του τα εν λόγω έξοδα κίνησης και παράστασης ποσού ύψους 23.520,00€,
- τη διενέργεια νέας εκκαθάρισης της δήλωσης φορολογίας εισοδήματός του για το ανωτέρω φορολογικό έτος και
- την έντοκη επιστροφή των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών φόρου εισοδήματος και ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης του άρθρου 43Α του Ν. 4172/2013 για το εν λόγω φορολογικό έτος,

ισχυριζόμενος ότι τα έξοδα κίνησης και παράστασης χορηγούνται για την αντιμετώπιση πρόσθετων δαπανών, στις οποίες υποβάλλονται οι δικαιούχοι εξαιτίας της υπηρεσίας και των ιδιόμορφων συνθηκών άσκησης των καθηκόντων τους σε ανώτατη διευθυντική θέση Προϊσταμένου Υπηρεσιακής Λειτουργίας Τμήματος,

καθώς και για την αποτελεσματικότερη και ταχύτερη άσκηση των καθηκόντων αυτών και δεν επαυξάνουν τις μηνιαίες αποδοχές, ούτε χορηγούνται σε αντάλλαγμα εργασίας και, συνεπώς, δεν αποτελούν εισόδημα και δεν υπόκεινται σε φόρο εισοδήματος και ειδική εισφορά αλληλεγγύης.

Επειδή, με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 12 «Εισόδημα από μισθωτή εργασία και συντάξεις» του Ν. 4172/2013 (Κ.Φ.Ε.) ορίζεται ότι:

«1. Το ακαθάριστο εισόδημα από μισθωτή εργασία και συντάξεις περιλαμβάνει τα πάσης φύσεως εισοδήματα σε χρήμα ή σε είδος που αποκτώνται στο πλαίσιο υφιστάμενης, παρελθούσας ή μελλοντικής εργασιακής σχέσης.».

Επειδή, με τις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 12 «Εισόδημα από μισθωτή εργασία και συντάξεις» του Ν. 4172/2013, όπως αυτές ίσχυαν για το υπό κρίση φορολογικό έτος, ορίζεται ότι:

«3. Ως ακαθάριστα εισοδήματα από μισθωτή εργασία και συντάξεις θεωρούνται τα εξής:

α) ημερομίσθιο, μισθός, επίδομα αδείας, επίδομα ασθενείας, επίδομα εορτών, αποζημίωση μη ληφθείσας άδειας, αμοιβές, προμήθειες, επιμίσθια και φιλοδωρήματα,

β) επιδόματα περιλαμβανομένων του επιδόματος κόστους διαβίωσης, του επιδόματος ενοικίου, της αποζημίωσης εξόδων φιλοξενίας ή ταξιδιού,

γ) αποζημίωση εξόδων στα οποία έχει υποβληθεί ο εργαζόμενος ή συγγενικό πρόσωπο του εργαζομένου,

δ) παροχή οποιασδήποτε μορφής που λαμβάνει ο εργαζόμενος πριν την έναρξη της εργασιακής σχέσης,

ε) αποζημιώσεις για τη λύση ή καταγγελία της εργασιακής σχέσης,

στ) συντάξεις που χορηγούνται από κύριο και επικουρικό φορέα υποχρεωτικής ασφάλισης, καθώς και από επαγγελματικά ταμεία που έχουν συσταθεί με νόμο,

ζ) το ασφάλισμα που καταβάλλεται εφάπαξ ή με τη μορφή περιοδικής παροχής στο πλαίσιο ομαδικών ασφαλιστηρίων συνταξιοδοτικών συμβολαίων,

η) κάθε άλλη παροχή που εισπράττεται έναντι υφιστάμενης, παρελθούσας ή μελλοντικής εργασιακής σχέσης,

θ) Ποσοστό έως 35% των κερδών προ φόρων, το οποίο καταβάλλεται από τους Φορείς Κοινωνικής και Αλληλέγγυας Οικονομίας στους εργαζομένους τους.».

Επειδή, με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 14 «Απαλλαγές εισοδήματος από μισθωτή εργασία και συντάξεις» του Ν. 4172/2013, όπως αυτές ίσχυαν για το κρινόμενο φορολογικό έτος, ορίζεται ότι:

«1. Από τον υπολογισμό του εισοδήματος από μισθωτή εργασία και συντάξεις εξαιρούνται:

...

β) η αποζημίωση για έξοδα κίνησης που καταβάλλονται από τον εργοδότη για υπηρεσιακούς λόγους, εφόσον αφορούν έξοδα κίνησης που πραγματοποιήθηκαν από τον εργαζόμενο κατά την εκτέλεση της υπηρεσίας του και αποδεικνύονται από νόμιμα παραστατικά,

...».

Επειδή, για το εν λόγω ζήτημα εκδόθηκε η με αριθμό 180/2017 γνωμοδότηση του Ν.Σ.Κ., στην οποία αναφέρονται τα ακόλουθα:

«...

10. Εκ των προαναφερθεισών διατάξεων συνάγεται ότι οι επιχειρησιακές συλλογικές συμβάσεις εργασίας (εφεξής και «ΕΣΣΕ») θεσπίσθηκαν με το Ν. 1876/1990 για τις ελεύθερες

συλλογικές διαπραγματεύσεις. Αντικείμενο των ΕΣΣΕ είναι η ρύθμιση των όρων αμοιβής και συνθηκών παροχής της εργασίας, οι όροι συνάψεως και λήξεως των ατομικών συμβάσεων, δικαιώματα και υποχρεώσεις των συμβαλλομένων μερών, συστήματα κινήτρων και προσθέτων παροχών και θέματα ασκήσεως επιχειρησιακής πολιτικής, στο μέτρο που επηρεάζουν άμεσα τις εργασιακές σχέσεις και πάντα ταύτα αναλόγως των αναγκών των εργαζομένων κάθε επιχειρήσεως και ως συμπληρωματικό θεσμικό πλαίσιο των άλλων κατηγοριών συλλογικών συμβάσεων, γι' αυτό και δεν είναι τυχαίο ότι η σύναψη των επιχειρησιακών ΣΣΕ έπεται των άλλων κατηγοριών. Αντικείμενο των ΕΣΣΕ δεν μπορεί να αποτελέσει το αντικείμενο της φορολογίας και οι απαλλαγές ή εξαιρέσεις από τη φορολογία, διότι, ως ήδη ελέχθη, κατά το Σύνταγμα, απαιτείται προς τούτο τυπικός νόμος, τον οποίο δεν αποτελεί ο κανονιστικός χαρακτήρας των ΕΣΣΕ, οι όροι των οποίων επέχουν απλώς ισχύ ουσιαστικού νόμου. Και ναι μεν η απαρίθμηση των περιπτώσεων παροχών, που αναφέρονται στο άρθρο 45§4 του προϊσχύοντος Κ.Φ.Ε. (Ν. 2238/1994) και 14§1 του νέου Κ.Φ.Ε. (Ν. 4172/2013), οι οποίες, κατά τη ρητή διάταξη του νόμου, δεν θεωρούνται εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες και δεν υπόκεινται σε φόρο, δεν είναι αποκλειστική, με την έννοια ότι η απαρίθμηση αυτή των μη θεωρουμένων ως εισόδημα παροχών δεν αποκλείει το νομοθέτη να θεσπίσει και άλλες απαλλαγές από το φόρο εισοδήματος από μισθωτές υπηρεσίες, αλλά τούτο προϋποθέτει τυπικό νόμο και, πάντως, με ΕΣΣΕ δεν μπορεί να θεσπισθεί εξαίρεση από τη συνδρομή των προϋποθέσεων υπό τις οποίες εξαιρούνται, για τον υπολογισμό του φόρου, εισοδήματα από παροχή μισθωτής εργασίας, όπως είναι η προϋπόθεση της αποδείξεως με τα προβλεπόμενα νόμιμα παραστατικά, για την εξαίρεση από τον υπολογισμό του φόρου εισοδήματος, των περιπτώσεων παροχών, που αναφέρονται στις προπαρατεθείσες διατάξεις των άρθρων 45§4 του προϊσχύοντος Κ.Φ.Ε. (Ν. 2238/1994) και 14§1 του νέου Κ.Φ.Ε. (Ν. 4172/2013).

11. Ενόψει των ανωτέρω γενομένων δεκτών η παροχή με την ονομασία “έξοδα κίνησης και παράστασης προϊσταμένου”, η οποία χορηγήθηκε σε προϊσταμένους υπηρεσιακών λειτουργιών της με βάση την από 16/5/1995 ΕΣΣΕ, η οποία υπεγράφη μεταξύ και, δεν στερείται των εννοιολογικών χαρακτηριστικών του εισοδήματος από μισθωτή εργασία ούτε εκ μόνης της φύσεως και του σκοπού της που προεκτέθηκαν, ούτε εκ του γεγονότος ότι η εν λόγω παροχή χορηγείται ανεξαρτήτως της πραγματοποιήσεως ή μη της δαπάνης και άνευ υποχρεώσεως του εργαζομένου για την υποβολή παραστατικών δαπανών και αποδόσεως λογαριασμού, διότι οι ρυθμίσεις αυτές της ΕΣΣΕ αφορούν τις σχέσεις των συμβαλλομένων μερών και δεν παρίστανται ικανές να καταστήσουν ανεφάρμοστες τις προεκτεθείσες γενικώς ισχύουσες φορολογικές διατάξεις του Κ.Φ.Ε. (Ν. 2238/1994) και τις ταυτοσήμου προς αυτές περιεχομένου διατάξεις του νέου Κ.Φ.Ε. (Ν. 4172/2013), οι οποίες απαιτούν την απόδειξη της αναλώσεως της παροχής με τα προβλεπόμενα νόμιμα παραστατικά.

12. Άλλωστε, η επίμαχη παροχή αποτελεί προσαύξηση μισθού και, επομένως, υποβάλλεται σε φόρο εισοδήματος από μισθωτή εργασία και διότι, κατ' ουσίαν, αποτελεί μετονομασία, σε έξοδα “κίνησης και παράστασης” του καταργηθέντος, από της ισχύος της ΕΣΣΕ (= 1.6.1995), επιδόματος ευθύνης θέσεως και αποζημιώσεως παραστάσεως, που αποτελούσε οικειοθελή και πρόσθετη παροχή καταβαλλόταν στους προϊσταμένους υπηρεσιακών λειτουργιών στάθμης Τομέα και άνω και χαρακτηρίσθηκε (η παροχή) ως οικειοθελής και ανακλητή, όπως ήταν και το καταργηθέν επίδομα. Τα “έξοδα κίνησης και παράστασης” ορίσθηκαν κλιμακούμενα, κατά βαθμό και θέση, [και ανέρχονταν σε ποσά υπερβαίνοντα σε ορισμένες περιπτώσεις τις 20.000 ευρώ το έτος 2005 (βλ. την υπ' αριθμ./2010 απόφαση του Ειρηνοδικείου)], χορηγούνται τακτικώς και περιοδικώς και συνδέονται υποχρεωτικά με την πραγματική άσκηση των υπηρεσιακών καθηκόντων των δικαιούχων και περικλύονται για κάθε ημέρα απουσίας για οποιοδήποτε λόγο ή αποχής αυτών από τα υπηρεσιακά τους καθήκοντα, περικοπή που συνάδει προς μισθολογικές παροχές. Επομένως, στο πρώτο ερώτημα αρμόζει η

απάντηση ότι η παροχή με την ονομασία “έξοδα κίνησης και παράστασης προϊσταμένου”, που χορηγήθηκε σε προϊσταμένους υπηρεσιακών λειτουργιών της με βάση την από 16/5/1995 ΕΣΣΕ, η οποία υπεγράφη μεταξύ και, αποτελεί εισόδημα από μισθωτή εργασία και υπόκειται σε φόρο εισοδήματος, τόσο υπό το καθεστώς του Κ.Φ.Ε. (Ν.2238/1994) όσο και του νέου Κ.Φ.Ε. (Ν. 4172/2013), υπό την εξυπακουόμενη βεβαίως προϋπόθεση ότι οι εν προκειμένω ενδιαφέροντες όροι της εν λόγω ΕΣΣΕ είναι διαχρονικώς ενεργοί.

13. Περαιτέρω, είναι προφανές ότι, το Ελληνικό Δημόσιο δεν δεσμεύεται από τις εκδοθείσες αποφάσεις των πολιτικών δικαστηρίων, ως οι εν προκειμένω ενδιαφέρουσες, ως δεσμεύουσες μόνον τους διαδίκους και μη ισχύουσες έναντι παντός. Η δέσμευση αυτή δεν υφίσταται ούτε ως προς το παρεμπιπτόντως κριθέν φορολογικής φύσεως ζήτημα, διότι τα πολιτικά δικαστήρια στερούνται δικαιοδοσίας να επιληφθούν τέτοιου ζητήματος (άρθρο 2 ΚΠολΔ). Παρεπομένως, οι εν λόγω αποφάσεις δεν αποτελούν ούτε νομολογιακό δεδομένο ως προς το παρεμπιπτόντως κριθέν φορολογικής φύσεως ζήτημα. Από τις εν λόγω αποφάσεις, εφόσον έχουν καταστεί τελεσίδικες ή έχουν κηρυχθεί προσωρινώς εκτελεστές, δεσμεύεται έναντι των αντιδίκων της η, πλην, όμως, ενόψει των προεκτεθέντων στην παρούσα παράγραφο και της δοθείσης επί του πρώτου ερωτήματος απαντήσεως, η, υποχρεούται να προβαίνει σε παρακράτηση φ.μ.υ. επί των εξόδων κινήσεως και παραστάσεως και σε απόδοσή του στο Ελληνικό Δημόσιο, το δε φορολογικής φύσεως ζήτημα μπορεί να επιλυθεί με προσφυγή της στα αρμόδια διοικητικά δικαστήρια. Παρεπομένως, η φορολογική διοίκηση δεν υποχρεούται σε επιστροφή στην, ως αχρεωστήτως καταβληθέντων, των ποσών που παρακρατήθηκαν ως φ.μ.υ. και αποδόθηκαν στο Δημόσιο και τα οποία η κατέβαλε στους ενάγοντες με βάση τις δικαστικές αποφάσεις, δεδομένου μάλιστα ότι απορρίφθηκε η προσεπίκληση-παρεμπίτουσα αγωγή αποζημιώσεως που άσκησε κατά του Δημοσίου.

...».

Επειδή, η ως άνω γνωμοδότηση έγινε αποδεκτή από το Διοικητή της ΑΑΔΕ με τη με αριθμό ΠΟΛ. 1167/06-11-2017 εγκύκλιό του με θέμα «Κοινοποίηση της υπ’ αριθμ. 180/2017 γνωμοδότησης του Ν.Σ.Κ.», στην οποία αναφέρεται ότι:

«Σας κοινοποιούμε την υπ’ αριθμ. 180/2017 γνωμοδότηση του Ν.Σ.Κ. (Α’ Τακτική Ολομέλεια) η οποία έγινε αποδεκτή από το Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων.

Σύμφωνα με τη γνωμοδότηση αυτή, η παροχή με την ονομασία “έξοδα κίνησης και παράστασης προϊσταμένου”, που χορηγήθηκε σε προϊσταμένους υπηρεσιακών λειτουργιών της, με βάση την από 16-05-1995 ΕΣΣΕ, η οποία υπεγράφη μεταξύ και, αποτελεί εισόδημα από μισθωτή εργασία και υπόκειται σε φόρο εισοδήματος, τόσο υπό το καθεστώς του Κ.Φ.Ε. (Ν. 2238/1994), όσο και του νέου Κ.Φ.Ε. (Ν. 4172/2013), υπό την εξυπακουόμενη βεβαίως προϋπόθεση ότι οι εν προκειμένω ενδιαφέροντες όροι της εν λόγω ΕΣΣΕ είναι διαχρονικώς ενεργοί. Παρεπομένως, η υποχρεούται να προβαίνει σε παρακράτηση φ.μ.υ. επί των εξόδων κινήσεως και παραστάσεως και σε απόδοσή του στο Ελληνικό Δημόσιο.

Η Φορολογική Διοίκηση δεν υποχρεούται σε επιστροφή στην, ως αχρεωστήτως καταβληθέντων, των ποσών που παρακρατήθηκαν ως φ.μ.υ. και αποδόθηκαν στο Δημόσιο και τα οποία η κατέβαλε στους ενάγοντες με βάση τις δικαστικές αποφάσεις, δεδομένου μάλιστα ότι απορρίφθηκε η προσεπίκληση-παρεμπίτουσα αγωγή αποζημιώσεως που άσκησε κατά του Δημοσίου.».

Επειδή, σύμφωνα με τις ανωτέρω διατάξεις, τα ποσά που καταβλήθηκαν ως έξοδα κίνησης και παράστασης στους Προϊσταμένους Υπηρεσιακών Λειτουργιών του δεν εμπίπτουν στις

περιπτώσεις εισοδημάτων που απαλλάσσονται από το φόρο ή δεν υπόκεινται σε αυτόν, αλλά αποτελούν προσαύξηση των αποδοχών των Προϊσταμένων του

Επειδή, κατά συνέπεια, στην υπό κρίση περίπτωση, το εν λόγω ποσό εξόδων κίνησης και παράστασης, το οποίο χορηγήθηκε κατά το έτος 2019 στον προσφεύγοντα ως και, πιο συγκεκριμένα, ως Compliance Officer (σε επίπεδο Υποδιευθυντή), ορθώς θεωρήθηκε ως εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 12 του Ν. 4172/2013 και, ως εκ τούτου, ορθώς φορολογήθηκε με βάση τις διατάξεις του άρθρου 15 του Ν. 4172/2013, όπως αυτές ίσχυαν για το φορολογικό έτος 2019, και ορθώς συνυπολογίστηκε και προσμετρήθηκε στα εισοδήματα που ελήφθησαν υπόψη για την επιμέτρηση της επιβληθείσας σε βάρος του προσφεύγοντος ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης του άρθρου 43Α του Ν. 4172/2013 για το κρινόμενο φορολογικό έτος.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη της με ημερομηνία κατάθεσης 23-12-2021 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του του με Α.Φ.Μ.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ ΤΗΣ
Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Ο/Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

**Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ Α5**

ΕΛΠΙΔΑ ΝΙΝΟΥ

Σ η μ ε ί ω σ η: Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.